

Posudek diplomové práce
Srovnání italského originálu a českého překladu
Věčného pekelného žaláře,
kteřou předložila Zuzana Jasanská,
ÚRS FFUK v Praze, červen 2012

Diplomová práce Zuzany Jasanské nemá čistě literárněhistorický či literárně kritický charakter, autorka se rozhodla porovnat italský barokní text Giovannioho Battisty Manniho *La prigione eterna dell'Inferno* (1666) s jeho českou verzí *Věčný pekelný žalář* (1676), jejímž autorem je jezuitský kazatel, překladatel a spisovatel Václav Matěj Šteyer. Její komparace je tudíž založena na pečlivé jazykové analýze obou děl, přičemž nelze hovořit o tradičním srovnání originálu a překladu, neboť Šteyerův *Pekelný žalář* není překladem v dnešním slova smyslu, původní italský text byl v české verzi rozveden, doplněn, pozměněn, některé pasáže byly naopak vynechány.

Diplomantka dala práci přehlednou a pevnou strukturu. V úvodu stručně představuje autory italského i českého textu, zmiňuje i španělského jezuitu Juana Eusebia Nieremberga, z jehož traktátu Manni při psaní *La prigione* čerpal. V dalším oddíle představuje dobový náboženský kontext obou verzí díla. V následujících třech kapitolách přistupuje k samotnému porovnání italského a českého textu. Pohybuje se od celku k jednotlivostem, nejprve tedy zkoumá strukturu děl, genezi vzniku „překladu“, roli čtenáře a motiv ženy (obě díla vyznívají značně misogynicky). Z pohledu jazykových prostředků srovnává užití figur a tropů, zvukomalbu a dále lexikální, syntaktickou a stylistickou rovinu děl. Poslední komparativní kapitola se zabývá exempli, mírou lidovosti a vlivu orální tradice, a nakonec porovnává ta exempla, která jsou v obou textech, a všímá si způsobu Šteyerova převodu. V závěru stručně shrnuje výsledky analýzy provedené v práci.

Nedospívá k překvapivému závěru, její analýzy jen potvrdily, co bylo o Šteyerově *Žaláři* řečeno již v úvodu, tedy že je to dílo propracovanější, literárně bohatší a nápaditější, díky většímu vlivu jazyka i figur z tradice lidového vyprávění (např. pohádky) i čtivější než italský originál.

Přínos diplomové práce Zuzany Jasanské tedy spočívá především v zevrubné analýze, jíž oba texty podrobila. Moje jediná připomínka se týká jisté disproporce v pozornosti věnované oběma dílům. Je možné, že tomu tak nebylo ve fázi přípravné, nicméně v předložené práci jasně převažují citace a ukázky z českého textu, čímž se na některých místech trochu vytrácí komparativní charakter práce. Např. v podkapitole 4.1 věnované slovním figurám, eufonii a tropům převažují příklady z českého textu, navíc jsou obvykle uváděny pro ilustraci příklady buď z jedné, nebo jen z druhé verze a nejsou vzájemně konfrontovány, což ještě více podporuje vnímání Manniho a Šteyerova díla jako dvou do značné míry nezávislých textů.

Závěrem: Práce Zuzany Jasanské splňuje kladená kritéria, diplomantka prokázala schopnost podrobné analýzy formálních i obsahových stránek literárního díla, kdy se navíc musela vypořádat s italštinou a češtinou období baroku, i komparativní kompetence. Píše čistým stylem, usiluje o maximální srozumitelnost a přehlednost výkladu. Z těchto důvodů ji doporučuji k obhajobě a navrhuji, aby byla hodnocena známkou výborně.

V Praze 12/6/2012

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

oponentka